

и веслото увисва до предния котелъ.

Най-после пазвата на Пене побра едно решето оръхи и единъ ширикъ киселици.

— Какъ ми се искаше да отнесешъ на децата и тая любеница, но кжде да се дѣне! — възкликва лукаво домакинътъ и престорено се сърди.

— Подъ мишница не могатъ да се носятъ само две любеници, — отвърща Пене и любеницата се сгушва подъ мишницата му. На изпроводякъ Пене изпи едно котле вино, облиза мустаци и млясна.

Изпратиха го съ гайдаръ до край село.

Върви немилостиво натоварениятъ Пене и пѣшка юнашки.

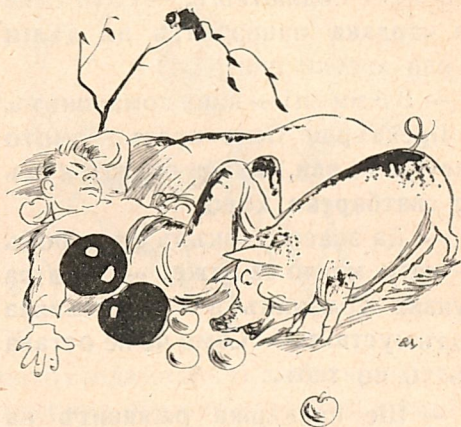
Замръкна въ полето. Отъ виното ли, или отъ умора — тръшна се край пѣтя и заспа.

Лежи Пене и хръка като шопаръ.

Една свиня, която бѣ загубила стадото си, късно се връщаше къмъ село. Забеляза въ тъмното Пене — отби се. Обиколи го оттукъ-оттамъ. Лизна го по единия мустакъ — шавна Пене съ мустака, въздъхна издълбоко — замириша на вино, тресна глава и вече не се доближи до носа му. Поразрови съ калната си зурла тукъ-тамъ изъ товара му. Най-много ѝ се харесаха дюлитъ — изхрупа ги до една, нѣколко пѣти търкулна и обърна котлитъ. Не прости и на крушитъ.

Макаръ че се бѣ наяла до пре-

сита, отъ ненаситно свинско любопитство разтарашува съ зурлата си джобоветъ и пазвитъ на Пене — и разнесе около него ечемика,

оръхитъ и киселицитъ. Веслото съ гроздето поразмачка, но и здрави гроздове останаха. Най после, като разбра, че нищо скрито не остана у пияния Пене, бишна съ зурлата като за сбогомъ калпака му. Промърмори Пененъщо неудобрително, наду бузи, духна презъ мустацитъ си и пакъ захърка.

Зора се сипна. Единъ врабецъ кацна на брадата на Пене. Клъвна го по носа. — Пене само помръдна съ единия мустакъ. Клъвна го въ ноздритъ — помръдна Пене съ другия мустакъ. Пое дълбоко въздухъ, вирна носъ, наемна се и кихна юнашки. Подскочи врабецътъ — силно му замириша на вино. Разчирика се. Може би се развика на своя врабчовъ езикъ, че Пене е пиянъ, и че има богата плячка при